

▲ Ria (links) en Carla: "Bijstandsmoeders zijn niet zielig. We voelen ons krachtig en zetten alle zeilen bij om het leven glans te geven."

Zwolle gaat met maatwerk armoede te lijf

Zwolle kenmerkt zich als een warme en barmhartige omgeving zeggen Ria, Carla en Ivy. Maar zij - en vele anderen - ondervonden aan den lijve heel nadrukkelijk hoe het is om samen met jonge kinderen 'van vrijwel niets' te moeten rondkomen. De samenwerkende kerken in Zwolle onderkennen het probleem maar al te goed. Een samenhangend pakket van initiatieven moet de omstandigheden verzachten.

De gezamenlijke diaconieën in Zwolle vinden het belangrijk dat er permanent oog blijft voor kinderen en ouders die in armoede overeind moeten zien te blijven. Carla bijvoorbeeld wil haar verhaal graag doen. Omdat ze denkt dat dat bijdraagt aan het verbeteren van de omstandigheden voor opgroeiende kinderen die met armoede te maken hebben. De kinderen van Carla zijn nu 12, 9, 7 en 6 jaar oud. In 2002 bleek haar man autisme te hebben. "De Arbo-arts oordeelde dat mijn man best kon werken. Nou, het ging echt niet. Mijn man kreeg niet alleen geen uitkering, maar ook zijn loon werd niet doorbetaald. We belandden in de schuldsanering. In 2005 waren we daar wel uit. Hij kreeg dus geen uitkering en zie dan maar

rond te komen met vier kinderen. Dat valt niet mee, kan ik je zeggen. Achteraf hebben we wel gelijk gekregen via een pro deo-advocaat, maar daar hadden we toen niks aan."

Minder dan bijstand

Carla en haar gezin hebben het nog steeds niet gemakkelijk. Haar man krijgt inmiddels een uitkering van ongeveer 360 euro per maand en Carla verdient met een parttime baan nog eens 1000 euro. Van een bedrag van 1360 euro moet alles nog af. "Dat is minder dan de bijstand. Om ons gezin niet nog meer te belasten met regels en bureaucratische bemoeizucht kiezen we bewust voor geen aanvulling vanuit de bijstand."

(vervolg op pagina 18)

^ Een mobieltje voor de kinderen zit er niet in.

“Kleren kopen? Dat doen we nooit. We weten niet wat dat is. Het zit er voor ons niet in. We krijgen kleren via de kerk en op het schoolplein. Mensen weten vaak dat we gebruikte kleren goed kunnen gebruiken.” En een sportclub of andere verenigingsactiviteit? Ook dat valt niet binnen het bereik van het gezin. Datzelfde geldt voor een uitje of een mobieltje. Er is zelfs niet genoeg geld voor de kapper. “Het is vaak wachten op de kinderbijslag voor dit soort noodzakelijke dingen.”

Carla maakt dankbaar gebruik van diaconale initiatieven in de gemeente die erop zijn gericht kinderen en ouders af en toe een hart onder de riem te steken. Zo zijn er projecten rond de zomer en de kerst. Een vakantiepakket en een kerstpakket. “Natuurlijk, we waarderen dat enorm. Maar als je echt bijna niks hebt, dan is dat eigenlijk niet helemaal de goede aanpak. Verdeel de hulp die je kunt geven over het jaar. Het is misschien moeilijk voor te stellen, maar elke euro die je per week extra hebt, is meer dan meegenomen. Vaak hebben mensen in onze positie niet eens een goed werkende koelkast om spullen langer dan een paar dagen goed te kunnen houden.”

Goed beeld

Volgens Ria is het van het grootste belang dat de gemeenschap een goed beeld krijgt van gezinnen die van een onmogelijk bedrag moeten rondkomen. “Bijstandsmoeders zijn helemaal niet zielig. Natuurlijk hebben we het moeilijk maar we voelen ons krachtig en zetten alle zeilen bij om het leven glans te geven. Het taboe moet eraf. Zodra het taboe is doorbroken, zullen ook meer mensen uit durven komen voor het idee dat ze feitelijk in armoede leven en is hulp beter mogelijk. Je kunt alleen maar helpen als je weet waar de pijn zit.”

Zolderkamer

En dan de 44-jarige Ivy. Die belandde in 2007 in een scheiding en kwam met drie kinderen min of meer op straat te staan. Ze ‘overwinterde’ op een zolderkamer en kreeg na maanden een woning in Zwolle. Ze had een baan van 16 uur in de week en kreeg een klein bedrag vanuit een aanvullende uitkering. “Eigenlijk heb ik niks te besteden aan voeding voor mij en de kinderen. Elke dag is het afwachten of we kunnen eten. Gelukkig krijg ik van de kerk in Zwolle af en toe een boodschappenpakket. En mijn burens hebben

zo nu en dan wat voor me over. Van de kerk kreeg ik een koelkast te leen zodat ik de gekregen spulletjes ook een tijdje kon goed houden. En ook een fornuis. Het was wel erg vies, maar mensen van de kerk kwamen helpen met het schoonmaken." Na een 14-jarig werkverband staat Ivy opnieuw 'op straat'. Haar werkgever is onlangs in een faillissement verwickeld geraakt en Ivy en haar collega's zijn ontslagen.

Maatwerk

Vanuit de Protestantse Kerk is het diaconaal consulent Wim van Ree die zeer regelmatig contact heeft met bijstandsmoeders en daar - mede geïnspireerd door het Kerk in Actie-project 'Kerk, kinderen en armoede' - veel tijd in steekt. Hij benadrukt dat de diaconieën in Zwolle juist maatwerk willen leveren. "Sinds 2014 organiseert de diaconie bijvoorbeeld de zomerpakketten. Het idee hierachter is om de mensen met een kleine beurs niet alleen aandacht te geven rond kerst. Het betrokken gezin met kinderen mag een verlanglijstje inleveren. Op deze manier ontvangen ze een pakket waar ze een zomer lang wat aan hebben, diaconaat op maat."

Andere voorbeelden van het maatwerk in Zwolle zijn een cultureel vluchtelingengezin dat toegangsbewijzen kreeg voor het Zwolse museum de Fundatie en toegang tot het Stedelijk Museum. Een ander gezin met kinderen dat regelmatig naar een recreatieplas ging, kreeg strandballen en speelattributen. "Verder organiseert de wijk-diaconie in de wijk Stadshagen een leuke middag voor kinderen van moeders uit de vrouwenopvang."

"En via de werkgroep 'Prettige Vakantie' organiseert de diaconie jaarlijks tien weken vakantie voor gezinnen met kinderen op Ameland. Deze gezinnen kunnen zelf onmogelijk een vakantie betalen. Op Ameland is een stacaravan beschikbaar. De betrokken gezinnen ontvangen een geldbedrag voor de reis en zakgeld voor een weekje vakantiepret. Het belangrijkste aspect voor de kinderen is dat zij na de vakantie ook een vakantie-ervaring kunnen delen met kinderen uit de klas. Verder werkt de diaconie mee aan de jaarlijkse Sinterklaasactie voor kinderen in Zwolle van wie de ouders zich dat niet kunnen permitteren." ■

Tekst en foto's: Gerrit Groeneveld